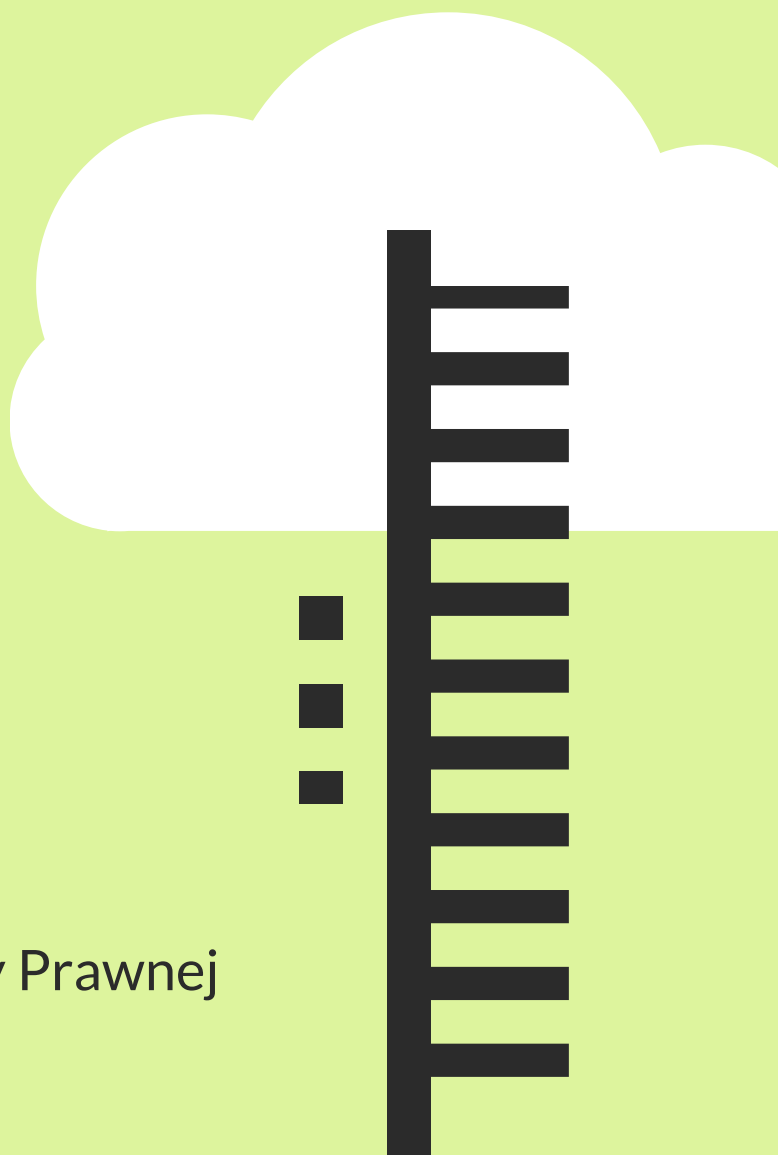

CYKL O MEDIACJI

CZĘŚĆ VII

Zawezwanie do próby
ugodowej

Punkt Nieodpłatnej Pomocy Prawnej
nr 11 w Poznaniu
Fundacja TAURUS

Uwagi ogólne

Zawezwanie

do próby ugodowej jest czynnością, która ma na celu dochodzenie zapłaty przysługujących należności i rozpoczyna postępowanie pojednawcze pomiędzy dłużnikiem a wierzycielem (którzy w toku tego postępowania określani są jako: wzywający i przeciwnik wniosku), przed sądem. Można powiedzieć, iż jest to symboliczne „wyciągnięcie ręki” do osoby zobowiązanej do określonego świadczenia bądź zachowania, a wobec której nie chcemy wnosić powództwa.

Zawezwania do próby ugodowej w praktyce stosowane są np. w sytuacjach, gdy w ostatnim momencie, przed przedawnieniem roszczenia, chcemy przerwać jego bieg, a nie jesteśmy gotowi z różnych przyczyn do wniesienia powództwa (chcemy ugodowo rozwiązać spór, dać przeciwnikowi ostatnią szansę, czy mamy zbyt mało czasu na przygotowanie pozwu, bo np. wymaga on zgromadzenia dużej liczby danych/dokumentów).

Inny przykład

Zawezwanie do próby ugodowej przydatne okaże się także w sytuacjach, gdy nie został określony termin wykonania zobowiązania przez drugą stronę, np. nie zostało uzgodnione, na kiedy zostanie dostarczony nam zamówiony towar, czy też do kiedy kontrahent ma nam zapłacić. Wtedy takie zawezwanie pełni jednocześnie rolę wezwania do zapłaty czy wykonania świadczenia lub innego określonego zobowiązania.

WŁAŚCIWOŚĆ SĄDU

Postępowanie
pojednawcze jest w
każdym
przypadku, bez względu
na wysokość i rodzaj
zobowiązania,
prowadzone przez sąd
rejonowy (art. 185 § 1
KPC).

Samo zawiadanie do próby
ugodowej
stanowi próbę
polubownego rozwiązania
sporu i daje zarówno
wierzycielowi, jak i
dłużnikowi szansę na
podjęcie negocjacji
dotyczących istniejącego
zadłużenia. W trakcie
postępowania
pojedynczego dłużnik
może negocjować z
wierzycielem sposób
zapłaty długu, np.
możliwość rozłożenia go na
raty, może też
starać się negocjować jego
wysokość i domagać się np.
anulowania odsetek.

Wniosek o zawezwanie do próby ugodowej

Wniosek o zawezwanie do
próby ugodowej
winien odpowiadać
wymogom ogólnym
przewidzianym dla pisma
procesowego

ELEMENTY WNIOSKU

- data i miejsce sporządzenia dokumentu,
- dane osobowe stron sporu, tj. wierzyciela (wzywającego – w tym nr PESEL lub NIP względnie nr KRS w odniesieniu do osób prawnych) oraz dłużnika (przeciwnika wniosku)
- nazwa sądu, do którego kierowany jest wniosek,
- precyzyjne oznaczenie wartości przedmiotu sporu pomiędzy stronami, np. wysokości wierzytelności,
- zwięzły opis sporu i uzasadnienie wierzytelności objętej wnioskiem (nie jest konieczne powoływanie dowodów na poparcie roszczenia objętego wnioskiem),
- podpis wierzyciela (wzywającego).

kiedy złożyć wniosek

WNIOSEK O ZAWEZWANIE DO PRÓBY UGODOWEJ Z ISTOTY SWEJ MOŻE ZOSTAĆ ZŁOŻONY JEDYNNIE PRZED ZŁOŻENIEM POZWU W DANEJ SPRAWIE (PO SKUTECZNYM WNIESIENIU POZWU EWENTUALNY WNIOSEK O ZAWEZWANIE DO PRÓBY UGODOWEJ SĄD ODRZUCI). JEŚLI POWÓD PO ZŁOŻENIU POZWU NADAL CHCE ZAWRZEĆ UGODĘ, WYSTARCZY, ŻE ZADEKLARUJE TAKĄ WOLĘ W POZWIE LUB INNYM PIŚMIE PROCESOWYM ALBO TEŻ USTNIE W TRAKCIE POSIEDZENIA SĄDOWEGO.

Próba ugodowa, a przerwanie biegu przedawnienia

Wniesienie
do sądu wniosku o
zawezwanie do próby
ugodowej przerywa bieg
terminu przedawnienia
wierzytelności.

Cd.

ZASADA
TA WYMAGA JEDNAKŻE
PRECYZYJNEGO OKREŚLENIA
ROSZCZENIA WSKAZANEGO W
ZAWEZWANIU DO PRÓBY UGODOWEJ.
NIEDOKŁADNE SFORMUŁOWANIE
ŻĄDANIA (NP. WSKAZANIE
NIEWŁAŚCIWEJ WYSOKOŚCI
ROSZCZENIA CZY NIEPRECYZYJNE
OKREŚLENIE STOSUNKU PRAWNEGO,
Z KTÓREGO ONO WYNIKA) MOŻE
SPOWODOWAĆ, ŻE OCZEKIWANY
SKUTEK PRZERWANIA BIEGU
PRZEDAwnIENIA NIE
NASTĄPI, SĄD W EWENTUALNYM
PÓŹNIEJSZYM PROCESIE NIE BĘDZIE
MÓGŁ BOWIEM USTALIĆ, JAKIE
KONKRETNIE ROSZCZENIE ULEGŁO
PRZEDAwnIENIU.

Cd.

Przy obliczaniu biegu
terminu przedawnienia
należy zatem uwzględnić
wcześniejsze zawiadzenie do
próby ugodowej i liczyć
bieg terminu przedawnienia
od dnia uprawomocnienia
postanowienia sądu
kończącego postępowanie z
wniosku o zawiadzenie do
próby ugodowej.

Procedura zawezwania do próby ugodowej

Wniosek o zawezwanie do próby ugodowej ma postać pisma procesowego, w którym wierzyciel musi dokładnie określić wysokość dochodzonych należności oraz opisać, z czego one wynikają. Nie trzeba tu załączać dowodów na poparcie roszczenia objętego wnioskiem. Po złożeniu wniosku o zawezwanie do próby ugodowej sąd zawiadamia o tym drugą stronę, tj. dłużnika i wyznacza termin posiedzenia.

Postępowanie pojednawcze z reguły kończy się na tym posiedzeniu. Sąd pyta obie strony, czy widzą możliwość zawarcia ugody w sprawie i jeżeli strony nie dojdą do porozumienia lub jeżeli któraś ze stron się nie stawi, wówczas sąd stwierdza, że do ugody nie doszło i na tym kończy postępowanie w sprawie. Gdyby natomiast strony oświadczyły, że są gotowe zawrzeć ugode, sąd umożliwia im podjęcie negocjacji w celu ustalenia jej warunków, ewentualnie jeśli negocjacje są skomplikowane i wymagają większej ilości czasu, sąd odroczy posiedzenie i wyznaczy kolejny jego termin. Z posiedzenia sądu sporządzany jest protokół (art. 185 § 3 KPC).

**JEŻELI DOJDZIE DO ZAWARCIA UGODY
POMIĘDZY STRONAMI, TO JEJ TREŚĆ
RÓWNIEŻ WPISUJE SIĘ DO
PROTOKOŁU. UGODĘ PRZED SĄDEM
PODPISUJĄ OBIE STRONY – ZARÓWNO
WIERZYCIEL (WZYWAJĄCY), JAK I
DŁUŻNIK (PRZECIWNIK WNIOSKU). W
TRAKCIE POSIEDZENIA, SĄD NIE MOŻE
WYWIERAĆ NACISKU NA ŻADNĄ ZE
STRON CO DO ZAWARCIA
EWENTUALNEJ UGODY, JEGO
ROLA CO DO ZASADY OGRANICZA SIĘ
DO OBSERWACJI PROWADZONYCH
PRZEZ STRONY NEGOCJACJI – STRONY
UZYSKUJĄ TUTAJ MOŻLIWOŚĆ
PODJĘCIA SAMODZIELNEJ PRÓBY
ZAWARCIA UGODY (STĄD: „PRÓBA
UGODOWA”). PONADTO SĄD W
KAŻDYM PRZYPADKU CZUWA, ABY
EWENTUALNA UGODA BYŁA ZGODNA Z
OBOWIĄZUJĄCYMI PRZEPISAMI
PRAWA, ZASADAMI WSPÓŁZYCIA
SPOŁECZNEGO ORAZ ABY NIE
SŁUŻYŁA OBEJŚCIU PRAWA.**

Stawiennictwo na posiedzeniu sądu nie jest obowiązkowe jednak może ono rodzić ujemne skutki. Jeżeli na posiedzenie nie stawia się wzywający (wierzyciel), wtedy sąd na wniosek przeciwnika (dłużnika) zasądzi na jego rzecz koszty postępowania ugodowego (np. koszty zastępstwa procesowego – art. 186 § 1 KPC). Natomiast w przypadku gdy na posiedzenie bez usprawiedliwienia nie stawia się przeciwnik, wówczas sąd na żądanie wzywającego, który wniósł następnie w tej sprawie pozew, uwzględni koszty wywołane próbą ugodową w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (niezależnie od wyniku sprawy – art. 186 § 2 KPC). Uгода zawarta przed sądem, po nadaniu jej klauzuli wykonalności, stanowi podstawę do wszczęcia postępowania egzekucyjnego.